

Orilampi - Repovesi - Vuohijärvi

6.8. - 8.8.25

Aurinko paistoi, lämpöä melkein 20 astetta kun bussi lähti Sauhulta hakemaan keravalaisia matkustajia. Matkan määränpää oli Orilammen matkailukeskus. Sinne päästyämme söimme tervetuliaislounaan ja majoittauduimme rivitaloasuntoihin, jotka olivat aika vaatimattomia (60-luvun tyyliä), mutta kaikki välttämätön oli kuitenkin.

Klo 14.10 lähdimme Repoveden Kultareitti- risteilylle Tuuletar-II nimisellä veneellä, jossa kerrottiin paikkakunnan historiasta mukavin jutuin, musiikkikappaleita unohtamatta. Jyrkät kalliot, useat saaret, valkoiset lumpeenkukat ja auringossa siintävä järven pinta ihastutti matkaajan silmää. Nousimme maihin Repovedellä, jossa tarjolla oli nokipannukahvit pullan kera. Entisajan uittoränni kiinnosti myös matkailijoita. Täältä lähdimme pienelle kirkolle ja hautausmaalle, johon haudataan paikallisia asukkaita. Kirkossa vihitään myös useita hääpareja. Risteilyn kautta pääsimme hailemaan Suomen kaunista Vuohijärveä.

Saunat odottivat kylpijiä ja he pääsivät pulahtamaan kirkkaaseen Vuohijärveen tai pienempään Orilampeen. Illallinen oli katettu ja taas syömään. Jotkut pelasivat korttipeliä illan päätteeksi.

Torstai aamuna sitten tuumailimme, minne oikein lähdemme patikoimaan? Oli niin monenlaista kysymystä ja vastausta, mutta vihdoinkin innokkaat matkalaiset saivat tilattua vesikyydin Repovedelle ja autokyydin takaisin. Karttoja löytyi kaikille jakoon. Yksitoista retkeilijää lähti klo 11.30 Tuuletar-II:lla Repoveden Kansallispuistoon ja jäivät maihin Lapinsalmen laiturissa. Lähdimme Katajavuorelle, jonne oli tosiaankin kiipeämistä loputtomien portaiden johdantelemana, mutta perillä odottivat upeat maisemat. Nautimme koskemattoman metsän hiljaisuudesta, sammaleen tuoksusta, mustikoista ja järvimaisemista. Polut olivat hyvin merkattuja opasviittoineen, vaikka kerran epäilimme, olimmeko tulleet liian pitkälle, mutta Google Maps varmisti sijaintimme ja myös muutamien retkeilijöiden haastattelemisen vahvisti matkan suunnan. Huilitauon jälkeen matka jatkui Kapiaveden kautta, rannan tuntumassa Ketunlossille, jossa saimme ihan itse kuljettaa manuaalisesti lossi toiselle puolen rantaa. Täältä enää ”kivenheitto” parkkipaikalle, missä meitä odotti tilataksimme ja majapaikkaan lähtö klo 15.30. Hieno retki, eikä kukaan loukannut itseään, vaikka juurakkoa ja kinkkisiä laskuja olikin.

Torstaina majapaikalle jääneet katselivat ja ulkoilivat lähipiirissä, keräten mustikoita, ottaen aurinkoa tai pulikoiden järvessä. Muutamat lähtivät pienelle lenkille ja löysivät taukopaikan, missä saivat grillata makkarat. Osa porukkaa tallasi muita polkuja.

Illan suulla taas sauna, uiminen ja illallinen. Aurinko heli meitä ja pieni sadekuuro raikasti ilman.

Seuraavana päivänä, runsaan aamupalan jälkeen klo 10 matkasimme Vuohijärven luonto- ja kulttuuritaloon ja kirkkoon. Katsoimme Reidar Särestöniemen 100-vuotisjuhlanäyttelyn. Tauluissa oli tummia, kirkkaita ja vahvoja värejä sekä eläimiä, ihmisiä ja luontoa. joita hän halusi maalata. Myös veistoksia oli näyttelyssä. Ihana kukkapuisto ruusuineen ja kesäkukkineen oli nimeltään Rakkauspuisto. Loppumatkalla poikkesimme Pukaron Paroonilla syömässä lounaan.

Taas yksi mielenkiintoinen matka muistoissa! / teksti Irma Kinnula

Matkanjohtana Maj-Lis lehtinen. Turvallisen kyydin hoitivat Pohjolan Matkojen kuljettajat.